

Hoofdstuk 1

Inleiding

Een brief aan Nederlandse jongens en meiden.

Rotterdam, 24 augustus 1724

Beste jongens en meiden,

Ik ben inmiddels 66 jaar oud en heb besloten jullie een brief te schrijven. Ik voel aan mijn lichaam dat ik niet lang meer te leven heb. Mijn krachten worden minder en mijn aandacht kan ik er niet meer goed bij houden. Toen ik dominee werd in Aardenburg, heb ik gepreekt over de woorden: 'Ik heb u tot een wachter gesteld over het huis Israëls, zo zult gij het woord uit Mijn mond horen, en ben van Mijnentwege waarschuwen.' Deze woorden kun je in de Bijbel vinden bij de profeet Ezechiël (33:7). Ik ben vandaag precies 43 jaar geleden daar bevestigd, maar het voelt alsof het gisteren gebeurd is.

Weet je, die woorden uit Ezechiël hebben mij ook in de tijd dat ik dominee was in Middelburg veel gedaan. Ik kan maar niet loskomen van deze woorden. Ik voel dat God Zelf deze woorden als het ware in mijn hart geschreven heeft. Ik voel óók dat ik deze woorden moet doorgeven. Het is echt nodig!

Misschien vraag je je wel af waarom je juist nú een brief van mij krijgt. Kijk, ik schreef je hierboven al dat ik merk dat ik oud geworden ben en mijn krachten minder worden. Maar er zijn nog wel een paar andere redenen waarom ik je schrijf, dat wil ik je vertellen.

Het eerste is dat de Heere mij heeft laten zien dat als jullie, jongeren, jeugd van Nederland, behouden worden, de Heere de kerk en het land behouden zal. Het is namelijk zo mijn begeerte en gebed of de Heere ons land niet verlaten wil.

De tweede reden dat ik je wil schrijven, is dat jij in de beste tijd van je leven bent om de Heere te zoeken en te vinden. Wil jij echt een gelukkig leven hebben, vriend en vriendin, dan moet je de Heere kennen. Wil je in voorspoed dankbaar, en blijmoedig en geduldig in tegenspoed je weg gaan, dan moet je aan je Schepper denken juist in deze dagen. Ik kan je niet half vertellen hoe heerlijk Hij is. Wil je dat van me geloven?

Als laatste schrijf ik je deze brief omdat ik zie dat je in gevaar bent. Er zijn veel vijanden die het voorzien hebben op jouw ondergang. Soms spreken ze de Bijbel tegen. Een andere keer willen ze jou dingen laten geloven die helemaal niet waar zijn. Weer een andere keer spiegelen ze jou voor hoe leuk en fijn de wereldse feesten zijn.

Lieve jongens en meiden, koning Salomo heeft in één van zijn Bijbelboeken speciaal aan jullie gedacht. De komende bladzijden wil ik daar samen met jou bij stil staan. Mijn wens is dat de Heere deze woorden gebruikt zodat ik straks zeggen mag: 'Hier, Heere, ik en de kinderen die U aan mij gegeven hebt.'

Ds. Jacobus Fruytier